

24. 10. 2003

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Objektivní zpravodajství, nebo štvánice v přímém přenosu ?

Na webových stránkách České televize se objevila zpráva, že Česká televize hodlá dne 30. a 31. října vysílat přímý přenos z jednání Vrchního soudu, který bude rozhodovat o odvolání Karla Srby.

Je to zpráva rozhodně překvapivá, uvědomíme-li si, že jde o věc, která by asi nemusela být zcela maximálním způsobem medializována. Přesněji, bylo by velice dobré, pokud by informace z tohoto jednání byly předány veřejnosti, nicméně buď pouze tyto informace – pouhý přímý přenos, nebo pouhý přímý přenos spolu s vysvětlením základních faktů, toto vysvětlení by ovšem nemohlo být dílem České televize. Ve zprávě je ale uvedeno, že kromě živého přenosu jednání „nabídne Česká televize divákům rozhovory s lidmi, kteří mají ke kauze Srba co říci“.

Uvedená citace přidává ke zprávě poněkud zlověstný podtext. Není možné se v této souvislosti neptat, zda Česká televize nabídne pouhé předání informací (soudní jednání), nebo zahájí další a údernější část akce spojené zpravodajské obce proti Karlu Srbovi, nejlépe např. pod heslem Srbovi doživotí, aneb soud musí vědět co chce národ. Pokud by tomu tak bylo, jediným štěstím Karla Srby by pak bylo, že trest smrti byl zrušen.

Velice nerad bych České televizi cokoliv podsouval, nicméně dosavadní zkušenosti s případem Srba takový závěr umožňují. Celá věc byla natolik medializována a tak mediálně zpracována, že Karel Srba byl fakticky uznán vinným ještě než začalo jednání soudu prvního stupně. Prakticky všechny sdělovací prostředky, včetně veřejnoprávní televize, hovořily o tom, kdo objednal, ne o tom, kdo je podezřelý z toho, že objednal. Detail ? Možná, ale podstatný. Je zbytečné hovořit o tom, co je v celé věci divné a co nikoliv, je zcela zbytečné opakovat názory těch, kteří v médiích nedostali prostor a dle kterých je velice pravděpodobné deliktní jednání Karla Srby v hospodářské sféře a zcela nepravděpodobné jednání, které je mu kladeno za vinu v případě přípravy vraždy Sabiny Slonkové. Zbytečné ale není upozornit na možná nebezpečí jednání jediných spravedlivých, a sice značné části novinářské obce.

Jediná naděje pro všechny v tomto státě je fungující justice. Tzn. justice, která nezaručí spravedlnost (to nedokáže žádná), ale zaručí v nejvyšší míře pravděpodobnosti nezaujaté a objektivní posouzení konkrétní věci. Jedině tehdy totiž mají všichni občané (všichni, bez výjimky, popřípadě ne jen někteří) jistotu, nebo téměř jistotu, že jejich věc bude přezkoumávána s co největší mírou objektivity (naprostá objektivita asi bohužel je a navždy bude iluzí). Pokud na uvedené resignujeme, bude možné skoro všechno.

Doufejme tedy, že odpovědní v České televizi si dané souvislosti uvědomí a maximálně potlačí tvůrčí činnost svých vysoce kreativních reportérů. Pokud by tak ovšem neučinili, nezbylo by asi nic jiného než avizované vysílání hodnotit i ve světle předchůdců dnešních redaktorů, kteří v rámci veřejné služby vysoce objektivně „dle tehdejších hodnocení“ poskytovali informace o jiných soudních procesech v době vzniku České televize.

